V případě, o nějž tu jde, zavázal se st-l, že své manželce na místě alimentů zaplatí ve dvou lhůtách 15.000 Kč. Žal. úřad vycházeje z nesprávného právního názoru, že se závazek takový vůbec nemůže kvalifikovati jako povinnost pečovati o výživu rozvedené manželky, nezkoumal, zda kapitál 15.000 K vyhovuje předpokladům, o nichž byla právě řeč, čímž znemožnil také nss, aby se otázkou tou zabýval.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle §u 7 zák. o ss.

Č. 2852.

Obecní samospráva. — Státní úředníci: * § 10, odst. 3 zák. ze 7. února 1919 č. 76 Sb. nezakládá nárok na to, aby veřejní zřízenci, kteří jsou členy obecního zastupitelstva, obecní rady neb ob. komisí, nebyli přeloženi na jiné místo služební.

(Nález ze dne 9. listopadu 1923 č. 18.459).

Věc: Dr. Jan Alois F. ve S. proti ministerstvu spravedlnosti (min. taj. Dr. Vodstrčil) stran přidělení do obvodu soudní tabule v Bratislavě.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. sprav. žádosti st-lově o zrušení výnosu z 11. ledna 1923, jímž byl přidělen ze svého dosavadního služebního místa od okr. soudu v S. do obvodu soudní tabule v Bratislavě. . . . .

Rozhoduje o stížnosti uvažoval nss takto:

St-l obrací se proti nař. rozhodnutí tvrzením, že stojí v odporu s kogentním usanovením §u 10, odst. 3 zákona ze 7. února 1919 č. 76 Sb. předpisujícím, že veřejným zaměstnancům, kteří jsou členy obecního zastupitelství, rady nebo komisí, nesmí býti znemožněno funkce tyto vykonávati. Po názoru stížnosti byl by účel tohoto předpisu, chránícího i nedotknutelnost a nepřesaditelnost takových veřejných zřízenců po dobu, po kterou tyto funkce zastávají, konkretně zmařen, kdyby st-l byl přidělen soudu mimo své dosavadní působiště.

Těmto vývodům nelze po názoru nss přisvědčiti. Cit. předpis, stanovící, že veř. zaměstnancům musí býti poskytnuta možnost bez ujmy jich platových a postupových poměrů vykonávati funkce tam uvedené, nevyslovuje, jak patrně stížnost za to má, že veřejnému zaměstnanci musí býti za všech okolností poskytnuta možnost vykonávati funkce zmíněné, nýbrž stanoví nad pochybnost jasně toliko, že tito zaměstnanci nesmí býti pro výkon těchto funkcí stíženi újmami ve svých nárocích platových a postupových.

Tomu nasvědčuje i zařazení cit. ustanovení do rámce § 10, jenž vesměs nese se za úmyslem, umožniti po materielní stránce příslušníkům majetkově slabších vrstev, zastávati funkce, o nichž tu řeč, bez ohrožení hospodářské existence.

Že tento výklad jest na místě a že zákon nemá na mysli tímto ustanovením chrániti nepřesaditelnost veřejných funkcionářů po dobu, po kterou fukce tam uvedené zastávají, jak stížnost za to má, plyne konečně i z předpisu § 8 č. 5 a 6 volebního řádu do obcí, jež dávají zvoleným právo vzdáti se funkcí v obecním zastupitelstvu, radě a komisích

pro ten případ, že pro své povolání pobývají často nebo po delší čas mimo obec, nebo jde-li o zaměstnance, jimž povolání jejich brání náležitě vykonávati funkce, a sluší na tyto předpisy odkázati i pokud jde o výtku stížnosti, v níž se poukazuje na případné újmy, jež by st-le mohly postihnouti, kdyby svoji funkci nevykonával.

Nelze tedy z obsahu § 10, odst. 3 zákona č. 76 z r. 1919 vyvoditi, že by jím byl založen nárok na nepřesaditelnost veřejných zřízenců, jak stížnost za to má, nýbrž toliko nárok takových zaměstnanců na to, aby pro výkon funkcí tam uvedených nebyli ve svých platových a postupových nárocích stíženi újmami, a není-li ze správních spisů patrno, že by v důsledcích nař. rozhodnutí byla st-le postihla újma v některém z obou uvedených směrů a st-l ani sám netvrdí ničeho takového, nelze také míti za to, že by byl nař. rozhodnutím býval stížen ve svých subjektivních právech zaručených cit. předpisem zákonným.

Hodlá-li snad stížnost v dalším postupu vytýkati, že nař. rozhodnutím byl porušen i zájem veřejný, sluší poukázati k tomu, že k hájení těchto zájmů není st-l dle §u 2 zák. o ss povolán.

Není tudíž stížnost odůvodněna v žádném směru a bylo ji proto zamítnouti.

Č. 2853.

Učitelstvo (Slovensko): I. Učitel státní školy ludové nemá po čas suspense nároku na drahotní přídavky. — II. Výjimečné zvýšení alimentace učitele po čas suspense z jedné třetiny na dvě třetiny platu jest dáno do úvahy úřadu. — III. Učitel nemá právního nároku na to, aby v případě suspense disciplinární vyšetřování bylo skončeno do 30 dnů.

(Nález ze dne 9. listopadu 1923 č. 18.813).

Věc: Norbert Sz. ve V. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o služební požitky po dobu suspense.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — —

St-l vytýká napadenému rozhodnutí nezákonnost, již spatřuje v tom, že nebyl uznán jeho nárok na to, aby mu po dobu jeho suspense následkem zavedeného vyšetřování vypláceny byly veškeré drahotní přídavky a náhlá výpomoc, jakož i dvě třetiny zastaveného služného za dobu od 1. září 1920 do 1. listopadu 1921. Při tom dovolává se st-l ustanovení §u 95 služ. pragmatiky č. 15 ř. z. z r. 1914, z něhož dovozuje, že může se jen služné a nikoliv i aktivní přídavky aneb ostatní vedlejší platy snížiti, pročež prý mu přísluší drahotní přídavky a výpomoc za dobu od 1. října 1920 do 1. listopadu 1921, rozhodně však za dobu od 1. července 1921 do 1. listopadu 1921, poněvadž disciplinární věc jeho byla skončena již dnem 1. července 1921, kdy byl vynesen disciplinární nález.

Dále poukazuje st-l na to, že nelze zde použíti §u 10 nař. min. fin. z 11. září 1918 č. 333 ř. z., ježto nemůže utrpěti škodu jevící se odejmutím drahotních přídavků, když nezavinil, že vyšetřování trvalo déle